

קאופרינג

(Kaufering). רשת מחנות-בת מסופחים למחנה דכאו שבגרמניה. בחודשים יוני-אוקטובר 1944 הוקמו 15 מחנות כאלה, 11 לגברים וארבעה לנשים, סביב הכפר ק' הסמוך ללאנדסברג, כ-40 ק"מ מדרום מזרח למינכן. באסירים באיזור ק' השתמשו במסגרת תוכנית יגרשטאב (Jaegerstab), תוכניתו של אלברט שפר להביא לגרמניה עובדי כפייה יהודים כדי לבנות בתי-חרושת תת-קרקעיים למטוסי קרב, בלתי נגישים למתקפות ולהפצצות של בעלות-הברית. ההנהלה המרכזית של המחנה היתה בקרבת ק', כשבעה ק"מ מצפון ללאנדסברג. המפקד היה כפוף למפקד מחנה הריכוז דכאו.

אסירי מחנות ק' התגוררו בבקתות חימר תת-קרקעיות. מזון שאינו ראוי לאכילת אדם, העדר טיפול רפואי, עינויים ועבודה קשה עד מאוד בבנייה ובעבודה במפעלי חימוש, גרמו תמותה בשיעור מחריד.

האסירים הראשונים היו יהודים מליטה שהגיעו ביוני 1944. באוקטובר 1944 הגיעו בעקבותיהם משלוחים גדולים של יהודים מהונגריה, מפולין, מצ'כוסלובקיה ומרומניה; רובם הגיעו מאושוויץ. אין נתונים סטטיסטיים מדויקים על מספר האסירים שהועברו למחנות ק', כמה מתו שם וכמה שרדו. ז'יל ז'וסט, אסיר צרפתי שעבד ברשומות המחנה, ציין לאחר המלחמה שהוא רשם כ-28,000 אסירים בק'. בתחילת דצמבר 1944 בודד מחנה IV בגלל מגיפת טיפוס הבהרות, והפך להיות חדר בידוד – מרפאה לכול מחנות ק'.

שבוע לפני שחרור ק' בידי יחידות הצבא האמריקני, החלה העברת האסירים לדכאו ולמחנה-הבת שלו אלאך (Allach). ב-27 באפריל 1945 כשהגיעו יחידות הצבא האמריקניות, היו המחנות נטושים, ורבות מן הבקתות הובערו בידי שומרי הס"ס. אסירים אחדים שהסתתרו ביערות שבו כדי להראות למשחררים בורות קבורה, שבהם היו אלפי גוויות, וכדי להעיד על הפשעים שנעשו במחנות.